

Sygn. akt I ACa 59/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Agnieszka Sołtyka
Sędziowie:	SSA Danuta Jezierska (spr.) SSO del. Mariola Wojtkiewicz
Protokolant:	st.sekr.sądowy Olga Sikorska – Łatacz

po rozpoznaniu w dniu 2 czerwca 2016 roku na rozprawie w Szczecinie

sprawy z powództwa F. W., T. W., E. K. i J. K.

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej nieruchomości przy ul. (...) w B.

o uchylenie uchwały

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie

z dnia 26 listopada 2015 roku, sygn. akt I C 166/15

I. **oddala apelację;**

II. **zasądza od powodów na rzecz pozwanej kwotę 570,88 (pięćset siedemdziesiąt złotych i osiemdziesiąt osiem groszy) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.**

SSO del. Mariola Wojtkiewicz SSA Agnieszka Sołtyka SSA Danuta Jezierska

Sygn. akt I ACa 59/16

UZASADNIENIE

Powodowie E. K., J. K., F. W. i T. W., w pozwie przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej Nieruchomości przy ul. (...) w B. domagali się uchylenia uchwały pozwanej Wspólnoty z 21 lutego 2015r. nr (...), dotyczącej wyrażenia zgody na przebudowę i zmianę przeznaczenia części nieruchomości wspólnej oraz ustanowienia odrębnej własności lokali powstałych w następstwie przebudowy oraz zmiany wysokości udziałów we współwłasności nieruchomości wspólnej i udzielenia Zarządowi Wspólnoty pełnomocnictwa do zawierania umów stanowiących czynności przekraczające zakres zwykłego zarządu w wykonaniu przedmiotowej uchwały wskazując, że uchwała ta narusza ich interesy, nadto

uchwała na mocy której dochodzi do zmiany wysokości udziałów w nieruchomości wspólnej, powinna zostać podjęta jednogłośnie, a nie większością głosów.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa wskazując, że podjęcie zaskarżonej uchwały nr (...) z 21.02.2015r., było konsekwencją wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie z 12 września 2014r. w sprawie I C 265/14, stwierdzającego nieważność uchwały nr (...) właścicieli tworzących pozwaną Wspólnotę. Nie podzieliła poglądu skarżących, że doszło do naruszenia ich interesów, gdyż nie byli oni skłonni nabyć powstałe w ten sposób lokale, a uchwała została podjęta wymaganą większością głosów.

Wyrokiem z dnia 26 listopada 2015 r. Sąd Okręgowy w Koszalinie oddalił powództwo i orzekł o kosztach procesu.

Sąd Okręgowy ustalił, że powodowie są właścicielami lokali mieszkalnych numer (...), położonych w budynku w B. przy ulicy (...) w klatce A. Udział F. i T. W. we współwłasności do pozostałych wspólnych części budynku i działki gruntu wynosi 516/10000, a E. i J. K. 337/10000.

W dniu 21 lutego 2015 r., została podjęta przez właścicieli lokali w formie zaprotokołowanej przez notariusza uchwała nr (...), na podstawie której właściciele lokali wyrazili zgodę na przebudowę części nieruchomości wspólnej, tj. strychu o powierzchni użytkowej 403,52 m² i zmianę jej przeznaczenia poprzez:

- przyłączenie powierzchni użytkowej 24,24 m² do lokalu mieszkalnego o numerze (...),
- wyodrębnienie lokalu mieszkalnego (...) o powierzchni użytkowej 58,56 m²,
- wyodrębnienie lokalu mieszkalnego (...) o powierzchni użytkowej 45,90 m²,
- wyodrębnienie lokalu mieszkalnego (...) o powierzchni użytkowej 64,62 m²,
- wyodrębnienie lokalu mieszkalnego (...) o powierzchni użytkowej 22,18 m²,
- wyodrębnienie lokalu mieszkalnego (...) o powierzchni użytkowej 35,14 m²,
- wyodrębnienie lokalu mieszkalnego (...) o powierzchni użytkowej 58,90 m²,
- wyodrębnienie lokalu mieszkalnego (...) o powierzchni użytkowej 42,61 m²,
- wyodrębnienie lokalu mieszkalnego (...) o powierzchni użytkowej 22,91 m²,
- wyodrębnienie lokalu mieszkalnego (...) o powierzchni użytkowej 38,38 m²,
- wyodrębnienie lokalu mieszkalnego (...) o powierzchni użytkowej 14,42 m².

Jednocześnie członkowie wspólnoty wyrazili zgodę na przebudowę części wspólnej przez wskazane w uchwale osoby fizyczne oraz pozwaną Wspólnotę oraz na ustanowienie odrębnych własności lokali powstałych w następstwie adaptacji części wspólnych i ich zbycie na rzecz inwestorów oraz na zmianę wysokości udziałów w następstwie powstania odrębnych własności lokali przebudowanych za cenę w wysokości 259 zł za 1m² powierzchni użytkowej.

Z treści aktu notarialnego wynika, że w zebraniu brali udział współwłaściciele posiadający łącznie 7256/10.000 udziałów (72,56 %). Ponadto w § 11 uchwały odnotowano, że nad podjęciem uchwały na zebraniu w głosowaniu jawnym oddano 7.256/10.000 głosów, w tym za przyjęciem 6.740/10.000, przeciw 516/10.000. Nikt nie wstrzymał się od głosu. W imieniu M. R., dysponującej udziałem w wysokości 453/10.000 w głosowaniu brał udział jej ojciec A. G.. Legitymował się on pełnomocnictwem ogólnym z dnia 15 marca 2001 r. Przy obliczaniu wielkości udziałów współwłaścicieli obecnych na zebraniu i głosujących nad zaskarżoną uchwałą błędnie przyjęto udział O. G. w wysokości

1947/10.000. Faktycznie wynosi on 1940/10.000. W rzeczywistości, ważne głosy za przyjęciem uchwały oddali współwłaściciele dysponujący udziałem w wysokości 6280/10.000 i byli to wszyscy obecni na zebraniu właściciele stanowiących odrębną własność lokali poza T. W. .

W zaskarżonej uchwale powodom nie została przydzielona jakakolwiek część powierzchni strychu. W uchwale przewidziano natomiast wyodrębnienie lokalu mieszkalnego (...) na rzecz D. K. i W. K.. Są to osoby spoza pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej.

Obecni na zebraniu w dniu 21 lutego 2015 roku członkowie pozwanej wspólnoty mieszkaniowej głosowali za podjęciem tej uchwały albowiem zamierzali przeznaczyć środki finansowe uzyskane ze sprzedaży części wspólnej nieruchomości na spłatę kredytu bankowego zaciągniętego na remont dachu budynku. Remont ten został wykonany w roku 2013 i był on wynikiem znacznego uszkodzenia dachu po przejściu gwałtownego huraganu. Ponadto wcześniejszy dach był stary i nieocieplony przez co członkowie wspólnoty ponosili znaczne koszty na ogrzewanie swoich mieszkań. Celem członków wspólnoty było zagospodarowanie dużej a pustej połaci strychowej i w efekcie docieplenie oraz ogrzanie tej części nieruchomości, nadto zmniejszenie ponoszonych przez nich kosztów utrzymania nieruchomości. O zamiarze zagospodarowania i sprzedaży części strychowej wiedzieli wszyscy członkowie wspólnoty. Powodowie nigdy nie wyrażali zainteresowania takim nabyciem. Twierdzili, że powierzchnia wspólna strychu do przebudowy „im się należy” i powinni otrzymać „nieodpłatnie”. Powód T. W. nie chciał się stać właścicielem wydzielonej części strychu, a jedynie korzystać z tak wydzielonej części, z wyłączeniem innych osób. Również powód J. K. chciał przejąć do wyłącznego korzystania część strychu, ale tylko tę położoną bezpośrednio nad jego lokalem mieszkalnym. Dopiero, gdy właściciele lokali mieszkalnych nie byli zainteresowani nabyciem, powierzchnię zaoferowano do nabycia osobom, które nie są właścicielami lokali mieszkalnych tworzących Wspólnotę Mieszkaniową Nieruchomości przy ul. (...) w B..

Rozmowy i ustalenia w ramach Wspólnoty Mieszkaniowej dotyczące zagospodarowania części wspólnej nieruchomości tj. strychu prowadzone były od około 2010 roku.

W dniu 27 maja 2010 r. podjęto uchwałę nr (...) o podzieleniu strychu dla każdego właściciela zgodnie z jego udziałem we Wspólnocie w taki sposób aby przypadające właścicielowi części umożliwiły mu powiększenie o tą część jego mieszkania. W uchwale nr (...), z tej samej daty, upoważniono Zarząd do zlecenia opracowania projektu modernizacji budynku uwzględniającej między innymi podział strychu zgodnie z uchwałą nr (...) oraz zagospodarowanie strychu zgodnie z dokonanym podziałem oraz wskazówkami właścicieli. Uchwały te nie zostały zrealizowane, nie zostały również uchylone. Kolejną uchwałę, w sprawie przebudowy i zmiany sposobu użytkowania części nieruchomości wspólnej tj. strychu budynku mieszkalnego położonego w B. przy ulicy (...) właściciele lokali tworzący pozwaną Wspólnotę Mieszkaniową podjęli w kwietniu 2013r. Natomiast w miesiącu sierpniu i październiku 2013 roku pozwana zawierała z zainteresowanymi osobami umowy kupna-sprzedaży części strychu. Powodowie zaskarżyli przedmiotową uchwałę. Wyrokiem z 12 września 2014 r. wydanym w sprawie I C 265/14 Sąd Okręgowy w Koszalinie stwierdził nieważność uchwały nr (...) wobec jej uchwalenia bez zachowania formy aktu notarialnego.

Przed podjęciem uchwały w 21.02.2015 roku Wspólnota zwracała się do powodów z pismami o przedstawienie ich oczekiwań co do przebudowy strychu. Między tymi podmiotami miała miejsce wymiana pism, maili, rozmów telefonicznych, w których pozwana wskazywała, że środki uzyskane ze sprzedaży nieruchomości wspólnej zostaną przeznaczone na spłatę kredytu bankowego zaciągniętego na remont dachu. Ponadto pozwana wspólnota wskazywała, iż powodowie E. i J. K. mogą nabyć projektowany lokal o numerze (...). Powodowie F. i T. małżonkowie W. wielokrotnie w swoich pismach wskazywali, że chcą zachować przynależną do ich lokalu mieszkalnego część powierzchni strychu odpowiednią do ich udziału w częściach wspólnych jako dodatkowe pomieszczenie gospodarcze. Powodowie nie byli natomiast zainteresowani kupnem części nieruchomości wspólnej uważając ,iż po pierwsze już raz dokonali zakupu swojej własności a nadto jest to dla nich niekorzystne z uwagi na ewentualne zobowiązania podatkowe. Również E. i J. małżonkowie K. byli zainteresowani uzyskaniem części powierzchni strychu proporcjonalnej do ich udziału.

W styczniu 2015 roku pozwana wspólnota Mieszkaniowa Nieruchomości ul. (...) w B. otrzymała opracowany na jej zlecenie operat szacunkowy sporządzony przez R. G., który wskazywał, iż wartość rynkowa jednego metra kwadratowego powierzchni strychowej wynosi 401,00 złotych.

Sąd Okręgowy mając na uwadze takie ustalenia uznał powództwo za niezasadne.

Przywołał treść art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali oraz dokonał analizy tego przepisu. Podkreślił, że powodowie wnieśli powództwo w ustawowo określonym 6-tygodniowym terminie. Nie podzielił jednak zarzutów strony powodowej, zgodnie z którymi rozporządzenie udziałami w częściach wspólnych jest niedopuszczalna bez zgody wszystkich współwłaścicieli. Wskazał, że z treści art. 22 ust. 3 pkt 5 u.w.l. wynika in extenso prawo do udzielenia w drodze uchwały „zgody na nadbudowę lub przebudowę nieruchomości wspólnej, na ustanowienie odrębnej własności lokalu powstałego w następstwie nadbudowy lub przebudowy i rozporządzenie tym lokalem oraz na zmianę wysokości udziałów w następstwie powstania odrębnej własności lokalu nadbudowanego lub przebudowanego”, co oznacza że taka uchwała mogła zostać podjęta większością głosów. Dokonał też w tym zakresie analizy obowiązującego orzecznictwa.

Sąd nie dopatrył się także, aby na skutek postanowień zaskarżonej uchwały, doszło do naruszenia uzasadnionych interesów powodów. Co prawda powodowie nie zostali uwzględnieni przy podziale przebudowanej części nieruchomości wspólnej i nie są wskazani jako inwestorzy w §2 uchwały, niemniej jednak należało dokonać wyważenia interesów indywidualnych powodów i ogólnego interesu pozwanej Wspólnoty. Sąd uznał, że ogólne cele i skutki jakie wiążą się z podjętą uchwałą, są ważniejsze aniżeli indywidualny interes czy dobro powodów. Przyjęte w uchwale rozwiązanie spowoduje bowiem zmniejszenie kosztów utrzymania nieruchomości, a to poprzez zagospodarowanie i ocieplenie strychu. Co więcej, wobec przyjętego w uchwale sposobu zagospodarowania środków pochodzących ze sprzedaży powierzchni strychowej, pozwana Wspólnota zyska wymierną korzyść w postaci możliwości spłaty zaciągniętego uprzednio na remont dachu kredytu. Nie ma przy tym znaczenia, w ocenie Sądu, że część powierzchni sprzedana została na rzecz osób pochodzących spoza Wspólnoty, gdyż nie ma żadnych przeszkód prawnych pozwalających na przyjęcie takiego rozwiązania. Ponadto powierzchnia ta została zaproponowana osobom z zewnątrz, dopiero w sytuacji, kiedy zabezpieczone zostały interesy współwłaścicieli, powodowie zaś nie wyrazili zainteresowania propozycją i oczekiwali bezpłatnego przekazania im powierzchni w użytkowanie, nie może zmieniać oceny co do zasadności podjętej uchwały, w kontekście ogólnego interesu pozwanej Wspólnoty. Zdaniem Sądu nie bez znaczenia był również fakt, iż członkowie wspólnoty zadbali o interesy tych członków wspólnoty, którzy nie nabędą powierzchni strychowej. Jak wynika bowiem z treści tej uchwały dwa projektowane lokale o numerach (...) nadal będą stanowić własność wspólnoty i mogą być wykorzystywane przez wszystkich członków wspólnoty lub przeznaczone do dalszej sprzedaży.

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o złożone dokumenty, a także zeznania świadków, powodów i członka zarządu pozwanej w charakterze strony. Wskazał też jakim dowodom i dlaczego dał wiarę.

Zdaniem Sądu przyjęta przez Wspólnotę cena jednego metra kwadratowego za nabycie pomieszczeń strychowych nieruchomości w wysokości 295 złotych była rozsądna i uwzględniała interesy członków wspólnoty. Nie mogła również stanowić skutecznej podstawy do uchylenia uchwały okoliczność, że wcześniej pozwana Wspólnota podjęła już uchwały w tym zakresie i nie zostały one wprowadzone w życie, ani też uchylone, gdyż norma późniejsza uchyla normę wcześniejszą (lex posterior derogat legi priori).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy.

Z takim rozstrzygnięciem nie zgodzili się powodowie. Zaskarżyli wyrok w całości zarzucając:

1) naruszenie art. 22 ust. 3 pkt. 5 w zw. z, art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. nr 80, poz. 903) - dalej u.w.l. - poprzez ich błędną wykładnię i przyjęcie, że dla podjęcia zaskarżonej uchwały, w której wyrażono zgodę na merytoryczną zmianę udziałów w nieruchomości wspólnej,

wymagana była zwykła większość właścicieli lokali, podczas gdy, w związku z treścią art. 3 ust. 1 u.w.l. należy przyjąć, że wymagana w tym wypadku była jednomyślność,

2) naruszenie art. 25 u.w.l. w zw. z art. 23 ust. 2 u.w.l. połączone z błędem w ustaleniach faktycznych, poprzez przyjęcie, że zaskarżona uchwała nie narusza interesów właścicieli, a także zasad prawidłowej gospodarki nieruchomością wspólną, podczas gdy takiemu przekonaniu przeczą następujące okoliczności:

- bezzasadne pozbawienie powodów powierzchni strychowej, mimo, że wyrazili oni wolę jej przejęcia, a co było obiektywnie możliwe,
- sprzedaż powierzchni po zaniżonej cenie nie uwzględniającej sporządzonego operatu szacunkowego oraz dokonanych przez Wspólnotę nakładów (wymiana okien), a które będą służyć właścicielom wyodrębnionych lokali,
- dodatkowe obciążenia finansowe związane z wykonaniem zaskarżonej uchwały,

3) błędne przyjęcie, że przestały obowiązywać uchwały przyjęte 27 maja 2010 r. nr (...) i (...), a które ustalały odmienne w stosunku do uchwały nr (...) z dnia 21 lutego 2015 r. zasady podziału powierzchni strychowej.

Z tego względu powodowie wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa poprzez uchylenie w całości uchwały nr (...) względnie o chylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Nadto orzeczenie o kosztach postępowania za obie instancje.

W uzasadnieniu apelacji rozwinęli stawiane zarzuty.

Pozwana wniosła o oddalenie apelacji powodów w całości dzielając argumentację Sadu I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacje powodów należało oddalić, chociaż Sąd Apelacyjny w części podziela argumentację skarżącą przedstawioną w apelacji. Nie mogła ona jednak doprowadzić do zmiany zaskarżonego wyroku z przyczyn, które wskazane zostaną poniżej.

Odnosząc się do zarzutów wskazanych w apelacji pierwszej kolejności wskazać należy, że przedmiotem roszczenia powodów jak i rozpoznania Sądu I instancji było żądanie uchylenia uchwały Wspólnoty Mieszkaniowej Nieruchomości przy ul. (...) w B. z 21 lutego 2015 r. nr (...), zaprotokołowanej w formie aktu notarialnego. Uchwałą tą członkowie Wspólnoty większością głosów wyrazili zgodę na przebudowę i zmianę przeznaczenia części nieruchomości wspólnej (strychu) oraz ustanowienia odrębnej własności lokali powstałych w następstwie przebudowy oraz zmiany wysokości udziałów we współwłasności nieruchomości wspólnej i udzielili Zarządowi Wspólnoty pełnomocnictwa do zawierania umów stanowiących czynności przekraczające zakres zwykłego zarządu w wykonaniu przedmiotowej uchwały. Powodowie natomiast na żadnym etapie postępowania nie sformułowali żądania ewentualnego w postaci stwierdzenia nieważności tej uchwały, zatem ich apelacje należy rozpatrywać jedynie w kontekście, że zachodziły przesłanki do uchylenia zaskarżonej uchwały.

Mając na uwadze tak określone żądanie, zdaniem Sądu Apelacyjnego oddalenie powództwa przez Sąd I instancji było zasadne, chociaż Sąd w niniejszym składzie nie podziela poglądu tego Sądu, iż do skutecznego podjęcia uchwały wystarczyła zwykła większość głosów członków pozwanej Wspólnoty. W tym zakresie podkreślić bowiem należy, że o tym, czy uchwała wspólnoty stanowi czynność zwykłego zarządu, czy przekracza zakres zwykłego zarządu decyduje przedmiot uchwały, a nie sam akt głosowania. Ustalenie sposobu głosowania nad uchwałą jest zdeterminowane przedmiotem uchwały: jeżeli uchwała dotyczy kwestii przekraczających zakres zwykłego zarządu, do głosowania nad nią należy stosować zasady przewidziane w art. 199 k.c., a więc konieczna jest jednomyślność wszystkich współwłaścicieli. Natomiast jeżeli uchwała dotyczy czynności zwykłego zarządu, do jej podjęcia wystarczy, zgodnie z

art.201 k.c., zgoda większości współwłaścicieli, a więc głosowanie za jej podjęciem przez większość współwłaścicieli (por. wyroki SN z 17.06.2015 r., I CSK 355/14, czy z 29.11.2012, II CSK 141/11).

W niniejszej sprawie nie może budzić żadnej wątpliwości fakt, w świetle brzmienia art. 22 ust. 3 pkt 4 i 5 u.w.l., że uchwała z 21 lutego 2015 r. nr (...) pozwanej Wspólnoty dotyczy czynności przekraczających zwykły zarząd. Na przepis ten powoływał się również Sąd I instancji, jednak zdaniem Sądu Apelacyjnego wysnuł na jego podstawie błędne wnioski: iż do podjęcia uchwały w sprawach przekraczających zwykły zarząd wystarczy jedynie, by za jej podjęciem głosowała większość współwłaścicieli. Nie jest bowiem istotne, w ocenie Sądu Apelacyjnego, czy lokal do czasu prawnego wyodrębnienia stanowi nadal część budynku, lecz istotne jest to, czy uchwała dotyczy czynności przekraczających zwykły zarząd czy też takich czynności nie dotyczy. Z treści art. 199 k.c., który w sprawie ma zastosowanie, gdyż przepis ten dotyczy czynności przekraczających zwykły zarząd wynika jednoznacznie, że do rozporządzenia rzeczą wspólną oraz do innych czynności przekraczających zwykły zarząd, potrzebna jest zgoda wszystkich współwłaścicieli. Tymczasem taka zgoda wszystkich współwłaścicieli na podjęcie zaskarżonej uchwały nie została wyrażona. Część współwłaścicieli była bowiem przeciwna jej podjęciu, co znalazło wyraz w protokole z dnia 21 lutego 2015 r. i oddanych głosach.

Względnie tych zarzutów skarżących za słuszne nie mogło jednak doprowadzić – w świetle zgłoszonego przez nich żądania o uchylenie uchwały – do zmiany zaskarżonego wyroku. Wskazać bowiem należy, że zgodnie z ugruntowaną linią orzecznictwa przyjmuje się, iż uchwała podjęta bez wymaganego statutem quorum lub przy braku wymaganej większości głosów do jej podjęcia – co miało miejsce w niniejszej sprawie, gdyż uchwała została podjęta przy braku wymaganej zgody wszystkich współwłaścicieli – nie istnieje i to z tego względu, że nie została podjęta. W takim wypadku stronie przysługuje wyłącznie powództwo z art. 189 k.p.c. o ustalenie nieistnienia uchwały. Powództwo z art. 25 ust. 1 u.w.l. zmierza natomiast do eliminacji z obrotu prawnego uchwały istniejącej, a więc formalnie skutecznie podjętej, ale niezgodnej z przepisami prawa lub umowa właścicieli lokali albo naruszającej zasady prawidłowego zarządzania nieruchomością wspólną lub w inny sposób naruszającej interesy właściciela lokalu (por. np. wyrok SN z 30.09.2015, I CSK 773/14).

Z powyższych względów powództwo o uchylenie uchwały nie mogło zostać uwzględnione, skoro zaskarżona uchwała, z przyczyn wskazanych powyżej, w ogóle nie istnieje, zaś jedyną drogą jej eliminacji jest wytoczenie powództwa o ustalenie jej nieistnienia. Takiego żądania powodowie zaś w niniejszej sprawie nie zgłosili, stąd nie mogło być ono przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu. Powodowie, mimo iż w sprawie reprezentowani byli przez profesjonalnego pełnomocnika, domagali się wyłącznie uchylenia zaskarżonej uchwały.

W tych okolicznościach odnoszenie się do dalszych zarzutów i dalszej argumentacji powodów zawartych w apelacji uznać należy za bezprzedmiotowe. Tylko bowiem w razie przyjęcia, że uchwała została skutecznie podjęta, zasadnym byłoby czynienie rozważań – w kontekście zarzutów wskazanych przez powodów w ich apelacji - czy doszło do naruszenia art. 25 u.w.l.

Z powyższych względów, apelację powodów jako bezzasadną, zgodnie z art. 385 k.p.c., należało oddalić.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i § 10 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 8 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800), mając na uwadze wynik procesu.

Mariola Wojtkiewicz Agnieszka Sołtyka Danuta Jezierska